

P. Roman Strossa KAUZA KENTENICH

- I. **Nejprve je třeba předeslat, že to, co bude řečeno je pokus o impulsy přiměřené – dle mého mínění – situaci a postavení Schönstattského hnutí v ČR. Nejprve stručný přehled nejpodstatnějších událostí:**
 1. 2. července 2020 byl teoložkou a církevní historičkou Alexandrou von Teuffenbach působící v Římě uveřejněn v katolickém týdeníku „Tagespost“ (jako jediný z katolických periodik přesahuje území jednotlivých diecézí; cílovou skupinou jsou tedy čtenáři z celého Německa) článek, v němž je na základě dosud neuveřejněných dokumentů Vatikánských archivů uvedeno, že Mariiny sestry byly zakladatelem systematicky mocensky zneužívány (=manipulovány) a v jednom případě došlo i k sexuálnímu zneužití.
 2. Následující den se Generální prezidium rozhodně obrátilo proti tomuto obvinění s odkazem na v 50. letech uskutečněné vizitace společnosti Mariiných sester, na rehabilitaci P. Kentenicha po návratu z Milwaukee a na probíhající proces jeho blahořečení.
 3. V rychlém sledu následují další reakce z řad dotčených a zodpovědných nesoucí se ve společném duchu: Nebráníme se pravdě a jsme zcela pro to, aby to, co bylo nyní zveřejněno bylo podrobeno těm nejpřísnějším měřítkům. Jde nám o pravdu. Současně se objevuje první potíž – otázka kontextu/souvislostí, tzn., jde o to, jak bylo nahlíženo na určité konkrétní věci v době patera Kentenicha a jak na ně nahlížíme my dnes, např. různá asketická cvičení; jde tedy o seriózní nakládání s fakty.
 4. 7.července 2020 oznamuje biskupství Trevír (pod jehož jurisdikci Schönstatt územně přísluší), že ustanoví novou historickou komisi, která se bude věnovat průběhu procesu blahořečení v kontextu nově zveřejněných skutečností. Schönstatt ústy zodpovědných tento krok vítá.
 5. 15. října 2020 je ustanovena badatelská mezinárodní skupina schönstattských, která se má věnovat tématům a událostem, které vedly k exilu P. Kentenicha do Milwaukee
 6. 5. března 2021 dochází se souhlasem diecézního biskupa v Trevíru ke změně diecézní komise na skupinu odborníků složenou z vědců, zástupců pallotinů a zástupců schönstattského hnutí. Tato skupina odborníků nepodléhá povinnosti přísného mlčení. Úmyslem je dosáhnout co největší transparentnosti. Generální presidium tento krok opět vítá a slibuje si od něj větší možnost vyjasnění situace.
 7. 6.3. 2021 zveřejňují Mariina sestry, že zvažují právní kroky proti zveřejnění knihy Dr. Alexandry von Teuffenbach
 8. 17.9. 2021 rozhoduje berlínský zemský soud, že – v zájmu ochrany svobody vědeckého bádání – jsou přípustné i jednostranné a iracionální výklady
- II. **Již tento přehled naznačuje o jak mnohovrstevnatou událost se jedná. Nepřekvapuje tedy ani mnohovrstevnatost reakcí. Je jich celá škála:**

od těch, které vyjadřují šok a zklamání,
přes ty, které zvažují, zda mohou dál zůstat v takto poskvrněném hnutí,
ty, kteří se zamýšlejí nad tím, co se to vlastně dozvěděli,
ty, kteří zvažují, jaké důsledky to bude mít a do jaké míry lze na tehdejší dobu používat dnešní měřítko,

až po ty, kteří nijak překvapeni nejsou, jsou připraveni, že nyní se naskýtá možnost více nahlédnout do „výchovné dílny“ našeho zakladatele, inspirovat se a pustit s novou chutí do díla.

III. **Pokud v nynější situaci vidíme šanci více než ohrožení, můžeme se odvážit myšlenky, že je to možná odpověď na touhu mnohých po „znovuzaložení“ Schönstattu v novém století pro nové tisíciletí. Impulsy:**

- a) Evangeliijní příbuznost P. Kentenicha s Pánem Ježíšem. Z evangelií (Mk 3, 21; 6,3 Jan 1,46; 9,24). Když se rozhořel boj o Schönstatt na základě reakce P. Kentenicha na vizitační zprávu pana biskupa Steina nebrali si někteří servítky a nazývali ho různými jmény, např. že je to démon převlečený za anděla světla. Je třeba si uvědomit, že uvedené citáty z evangelií dokumentují, jak o Ježíši uvažovali ti, kteří jej neměli rádi. Jak jej nazývali nevíme, ale nic hezkého to nebylo. „Není žák nad svého mistra“ (Lk 6,40).
- b) Proč se o těchto věcech mlčelo - když čteme různá vysvětlení (viz. <https://www.schoenstatt.de/de/causa-kentenich.htm>), uvědomíme si, kolik okolností bylo a je ve hře – nemanželský původ P. Kentenicha, proces blahověření/mlčenlivost, nalezení vyváženosti v souvislostech tehdejších událostí, diskrétnost ve věcech duchovního doprovázení (ochrana osobnosti), interního života Mariiných sester a ochrana zpovědního tajemství. Jde tedy o nanejvýše jemné věci. Přesto je třeba se ptát, zda i přesto nebylo na místě – zvláště tváří v tvář úbytku povolání v jednotlivých společnostech a tváří v tvář dnešnímu důrazu na transparenci/pravdu – nepohoršovat se, pokud je vznesena otázka, která není příliš diskrétní (a tak probouzí nedůvěru vůči tázajícímu) a pokusit se zamyslet nad tím, zda se nejedná o něco důležitého, co se za touto otázkou skrývá.
- c) Tzv. „tajná literatura“ – již dlouho se ví, že existují různé texty, které jsou však privátním vlastnictvím jednotlivých společností a jsou ostatním prakticky nedostupné. Protože jsem některé z nich měl možnost číst, vím, jak důležité je to o čem pojednávají. Uvádějí do souvislostí, ukazují názorně smysl toho, o čem P. Kentenich usiloval (a že je to i dnes našemu vlastnímu životu velmi blízké) a současně ukazují, v čem vlastně spočívá poslání MTA ze Schönstattu. Nikdy jsem o těchto věcech neslyšel a nevím, jak bych bez těchto vědomostí Schönstattu rozuměl, a i když chápu proč si je jednotlivé společnosti/složky nárokují, přesto si myslím, že právě nynější situace ukazuje, že toto „rodinné zlato“ jednotlivých společností by mělo být chráněno podle jiných principů než doposud.
- d) Šance – po slavení jubilea 100 let od založení Schönstattu se hodně mluvilo o tom, že přichází nová doba, že začíná nových 100 let. Když si přečteme články, které se věnují nynějším událostem (např. Regnum 2020/4 a 2021/1; web stránky schönstatt.de – causa Kentenich), nalezneme mnoho impulsů, které nám mohou ukázat, jak P. Kentenich myslel (viz např. čekání na znamení ohledně generální představené Mariiných sester), co musely sestry vytrpět od některých představitelů církve (viz dopis ohledně jednání P. Trompa) a možná si uvědomíme, že právě toto jsou znamení, že jsme v dobré společnosti (když se držíme p. Kentenicha). A možná, že je to jedinečná příležitost žít blanko plnou moc a inscriptio a díky tomu poznat Ježíše Krista „zevnitř“.